

Vain lastenlipulla

S. Joela Krüger

Opetuslapset olivat jättäneet kaiken Jeesuksen tähden. He kulkivat paikasta toiseen, saarnasivat, paransivat sairaita ja ajoivat ulos pahoja henkiä. Kuinka erilaista kaikki olisikaan, jos mekin voisimme toimia näin!

Tämä ei kuitenkaan näytä riittävän Jeesukselle. Hän kutsuu opetuslapsensa luokseen. Siinä he seisovat: raavaat, itsevarmat miehet, joissa ei ole moitteen sijaa. He ovat saaneet paljon aikaan Jumalan valtakunnan työssä.

Sitten Jeesus provosoi. Hän tekee sen rakkaudesta, haluten heidän – ja meidän – ymmärtävän jotakin. ”Jeesus kutsui luokseen lapsen, asetti hänet heidän keskelleen ja sanoi: Totisesti: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan.” (Matt. 18:2-3)

Toisin sanoen: Jeesus odottaa meiltä uutta kääntymystä – tulla pieneksi. Taivaaseen pääsevät vain lapset. Aikuiset jäävät ulkopuolelle. Ainoastaan lastenlippu on voimassa. Ahdas portti (Matt. 7:13-

14) ei ole ainoastaan hyvin ahdas. Se on niin matala, että vain lapset voivat pujahtaa sisään!

Perheemme unohti kerran kotiavaimen, ja seisoiimme neuvottomana lukitun oven edessä. Vain kellarin ikkuna oli avoinna, ja rako oli juuri ja juuri sen kokoinen, että pieni sisarenpoikani sai tungetuksi itsensä sisään ja avasi oven sisäpuolelta. Hän oli sen päivän sankari!

Meidät on lunastettu lapsen kaltaisuuteen! Tämä on sellaista joulun sanomaa, jonka voimme ymmärtää, oppia ja elää todeksi myös kesällä. Elävän Jumalan Poika tuli aivan pieneksi, heikoksi, voimattomaksi ja niin avuttomaksi kuin vain vastasyntynyt lapsi voi olla. Onko tämä meillekin uskon päämäärä? Kukapa haluaisi olla pieni ja heikko! Ja kuitenkin Jeesuksen elämä osoittaa meille tarkalleen: Jeesus ei puhunut tai tehnyt mitään ilman Isää. Tämä sanoma kulkee läpi koko Johanneksen evankeliumin.

Samaa Jeesus toivoo meiltä sanoessaan: ”Ilman

minua te ette saa aikaan mitään” (Joh. 15:5). Emmekö todellakaan mitään? Mehän voimme vaikka mitä ilman Jeesusta! Kaikkihan sujuu ihan itsestään, automaattisesti, ilman häntä. Jeesus haluaa kuitenkin muuttaa elämämme suuntaa: ei enää mitään ilman häntä!

Vain pieniksi tulleet kurottautuvat riippuvuuteen Isästä. Vain ne, jotka ovat saaneet tarpeekseen omasta suuruudesta, omatoimisuudesta, riippumattomuudesta ja itsevaltaisista päätöksistä, kaipaavat jatkuvasti uutta anteeksiantoa ja antavat sen kautta sitoa ja yhdistää itsensä lujemmin ja syvällisemmin Herraansa.

Kaikki ehdoton Jeesuksen seuraaminen kasvattaa meitä tätä lunastuksen päämäärää kohti. Laulujen laulun viimeisessä luvussa sanotaan morsiamesta: ”Kuka tuolta tulee? Kuka saapuu autiolta kedolta rakastettuunsa nojaten?” (Laul.1. 8:5). Tiensä päässä morsian on oppinut nojaamaan ja luottamaan ainoastaan ystävänsä – ei tunteisiinsa, kokemuksiinsa eikä saavutuksiinsa. Hänellä ei ole muuta

kuin Ystävänsä! Itsessään hän on aivan köyhä, heikko ja avuton, mutta samalla kaunis, rikas, ihana ja voimakas Herrassaan. Hän on kuninkaitten Kuninkaan todellinen lapsi!